

11 martie 2016. În zona inundabilă a Izei, undeva între Vadu Izei și Sighet, este un lac/ baltă, sub pădure. Avem aici azi o zonă mare și compactă de ouă de broască roșie de munte (Rana temporaria)... suprafața acestei grămezi masive este de circa 8 metri pătrați. În rest, pontele depuse de broaște sunt cam peste tot în apă, la o estimare grosso-modo ai putea zice că sunt de ordinul miilor pe un luciu de apă de circa 1 hectar. Poate că erau și ponte de broască roșie de pădure (Rana dalmatina)... poate chiar majoritatea să fie depuse de această specie la această altitudine. Asta este partea OK. Dar, pe malul apei sunt grămezi înnegrite de stârvuri de broaște brune, cu picioarele posterioare tăiate, hoituri încremenite, mumificate... în masa de ouă uscate. Sute de broaște astfel ucise sunt într-un singur loc, dar cine știe câte sunt aruncate prin apă, sau “curățate” de tot felul de animale carnivore. Mark este cam consternat, nu a mai văzut așa-ceva. Îi zic despre situații cu mult mai jalnice, în care vezi că animalele sunt încă vii (pe jumătate), se trag cu picioarele anterioare cu rana uriașă care le-a rămas din tăierea picioarelor posterioare... se târăsc și se mișcă de coace-colo în mase muribunde. “Pui de baltă”... poți comanda la restaurante. Dar dacă ai vedea o singură dată cam câtă suferință este atașată de o singură astfel de “gustare de specialitate”... cred că ai prefera orice altceva. Orice.

[Sursa: peterlengyel](#)